

РЕШЕНИЕ

№ 25095

гр. София, 27.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 44 състав,
в публично заседание на 12.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Владимирова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **8811** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 10, ал. 6 от Закона за семейните помощи за деца /ЗСПД/.

Образувано е по жалба на Г. Г. Л. от [населено място] срещу Заповед № ЗСПД/Д-С-СК/4512/05.07.2024 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане“ (ДСП) – С..

В жалбата се твърди, че оспорения административен акт е незаконосъобразен, издаден въз основа на неизяснена фактическа обстановка, при допуснати нарушения на процесуалните правила и в противоречие на материалния закон. Иска се отмяна на заповедта с присъждане на сторените по делото разноски.

Ответникът - директор на Дирекция "Социално подпомагане" С., в писмен отговор на жалбата от 17.10.2024 г. и в писмено становище от 06.11.2024 г. оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ като неоснователна.

Софийска градска прокуратура не се представлява и не взема становище по жалбата. Административен съд София - град, Трето отделение, 44-ти състав, като обсъди доводите на страните, приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Доказателствата от административната преписка установяват, че жалбоподателката е получавала семейни помощи за деца по заявление-декларация от 31.08.2023 г. Помощта по реда на чл. 7, ал. 1 ЗСПД е прекратена с мотиви: "месечната помощ се прекратява на основание чл. 7, ал. 11, т. 2 ЗСПД - за месец 05.2024 г. детето е

допуснало отсъствия от 5 учебни часа, за които няма уважителни причини".

При така установеното от фактическа страна Административен съд-София-град, Трето отделение, 44 -ти състав, обуславя следните правни изводи: Жалбата е подадена в законоустановения 14-дневен срок, от активно легитимирано лице и при наличие на правен интерес, поради което същата е допустима, а разгледана по същество е основателна по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът следва да се произнесе по законосъобразността на обжалвания административен акт към момента на издаването му, като проверява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва закона.

Издадената заповед е индивидуален административен акт по смисъла на

чл. 21, ал. 1 от АПК, от който произтичат отрицателни последици за адресата.

Обжалваната заповед е издадена в предвидената от закона писмена форма и от компетентен за това административен орган, предвид правилото на чл. 10, ал. 4 от ЗСПД. Според цитираната правна уредба семейните помощи за деца се отпускат със заповед на директора на дирекция "Социално подпомагане" или упълномощено от него лице. Отказът за отпускане на семейна помощ за деца се мотивира. Заповедта за отказ се съобщава писмено на лицето, подало молбата, в 7-дневен срок от издаването ѝ.

В случая оспореният административен акт е издаден от Р. П. В. – упълномощена да издава заповеди по чл. 7 ЗСПД съгласно заповед № 2201-РД01-0046 от 03.11.2023 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане“ – С..

Съгласно чл. 7, ал. 1, т. 2 от ЗСПД, месечните помощи за дете до завършване на средно образование, но не повече от 20-годишна възраст, се предоставят на семействата, чийто доход на член от семейството е по-нисък или равен на дохода по чл. 4, при условие че семейството живее постоянно в страната и детето редовно посещава училище, освен ако това е невъзможно поради здравословното му състояние. Няма спор по делото, че детето Н. Г. Й. посещава училище, както и за това, че е отпусната месечната помощ по чл. 7 ЗСПД.

Съгласно чл. 17, ал. 6 от ППЗСПД детските градини и училищата в системата на предучилищното и училищното образование предоставят ежемесечно по служебен ред чрез Министерството на образованието и науката на Агенцията за социално подпомагане информация за децата и учениците, за които е подадено заявление декларация или са отпуснати семейни помощи, относно допуснатите в рамките на един месец от учебната година отсъствия: повече от 3 дни на всяко дете, посещаващо група за задължително предучилищно образование и 5 учебни часа на всеки ученик, за които няма уважителни причини, съгласно чл. 10 от Наредба № 5 от 2016 г. за предучилищното образование и чл. 62 от Наредбата за приобщаващото образование, приета с Постановление № 232 на Министерския съвет от 2017 г.

Според ал. 7 на същата разпоредба директорът на училището по ал. 4 ежемесечно изпраща на регионалната дирекция за социално подпомагане по настоящ адрес на семейството справка по образец съгласно приложение № 4 за всеки ученик, за който е подадено заявление декларация или са отпуснати семейни помощи, отсъствал през съответния месец 5 учебни часа, за които няма уважителни причини, или отписан от училище.

От анализа на посочената разпоредба може да се направи извод, че на директора на

училището е вменено да представя присъствен списък на децата от съответния клас в училището пред съответната Дирекция "Социално подпомагане", но само, когато отсъствията не са по уважителни причини.

В § 1, т. 11 от ДР на ЗСПД е предвидено, че по смисъла на чл. 17, ал. 5 "уважителни причини за допуснати отсъствия от ученик" са определените по реда на Закона за предучилищното и училищното образование.

При съобразяване с приложимата в случая правна уредба съдът намира за основателни възраженията в жалбата, че процесната заповед е издадена в нарушение на изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. В обстоятелствената част на заповедта като юридически факти, въз основа на които е издаден акта, е възпроизведено правното основание за издаване заповедта, а именно текста на чл. 7, ал. 11, т. 2 от З. - допускането на отсъствия на ученика за един месец за повече от 5 учебни часа, за които няма уважителни причини, като и чл. 17, ал. 11 от ППЗСПД. Следва да се отбележи, че правното и фактическо основание са два отделни задължителни реквизита на всеки индивидуален административен акт и посочването само на единия от тях не може да замести другия.

Органът дължи посочване на правните и фактически основания за постановяване на акта си, като наличието им е гаранция за правото на защита на адресата на акта и гаранция за възможността за извършване на съдебен контрол за спазването на материалния закон. Действително съгласно ТР № 16/1975 г. на ОСГК на ВС, мотивите могат да бъдат изложени и отделно от самия акт, в съпроводителното писмо или в друг документ, най-късно до изпращането на жалбата срещу акта на по-горния административен орган, ако изхожда от същия административен орган, който е издал акта, но в случая подобна хипотеза не е налице и липсва позоваване в административния акт на такива документи. В заповедта изобщо не е посочено от къде е получена информацията за отсъствията на Н. Й. от училище, нито дали същата е потвърдена по предвидения от закона ред.

В конкретния случай административният орган не е посочил на кои дати и в кои учебни часове са регистрирани отсъствия на ученика, поради което нито жалбоподателката може да узнае заради кои факти е прекратено нейното право на семейна помощ. Това пречатства и ефективното упражняване на правото на защита срещу тях, както и възможността на съда да извърши проверка на достоверността на тези факти, респ. да извърши контрол за законосъобразност на упражненото от органа право по прекратяване на отпускането на помощта.

От съдържанието заповедта не става ясно как е получена информацията за допуснатите отсъствия на ученика, кога и как е проверена информацията. Не са приложени относимите към издаването на заповедта доказателства, съдържащи данни за посочените като установени в заповедта факти. Такива данни са представени едва с отговора на жалбата депозиран от ответника /л. 53/, но справка е с дата 16.10.2024 г. – след издаване на оспорения акт /05.07.2024 г./. От друга страна в същата отново липсват данни за кои дати и в кои учебни часове е отсъствал ученика.

Излагането на мотиви към друг акт отговор на административна жалба изх. № 2201-11-00-1112#1/17.10.2024 г. от директора на ДСП – С. не може да се приеме, че изпълнява изискването за мотивираност на оспорения в настоящото производство акт, още повече че данните относно броя на отсъствията цитирани в заповедта /5 броя/ е различен от посочения в справката от И. на АСП от 16.10.2024 г. за 6 броя отсъствия.

Основателно е и възражението за допуснати процесуални нарушения от

административния орган при издаване на акта.

В настоящия случай производството е било образувано по инициатива на административния орган, което е допустим способ предвид разпоредбата на чл. 24, ал. 1 от АПК, но жалбоподателката не е била уведомена за това образувано производство, въпреки че има процесуалното качеството на страна в процеса. Ответникът не е изпълнил задължението си за уведомяване по чл. 26 от АПК, лишил е страна от участие в процеса, неспазвайки чл. 34 от АПК. Процесуалната пасивност на органа има за резултат липсата на негово знание за твърдението на жалбоподателката за наличието на здравословни проблеми у детето, което твърдение той нито е проверил с допустими процесуални средства по чл. 39 от АПК по служебен почин.

В контекста на гореизложеното в поредицата от процесуални пропуски на органа се включва и неспазване на предписанието на чл. 35 от АПК, според което индивидуалният административен акт се издава едва, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая и се обсъдят обясненията и възраженията на заинтересованите граждани и организации, ако такива са дадени, съответно направени.

При това положение, като се е произнесъл при неизяснена фактическа обстановка и не е събрал всички необходими доказателства за изясняване на фактите по делото, както и без да се мотивира защо едни приема, а други - не, административният орган е постановил един незаконосъобразен административен акт.

С оглед изложеното съдът намира, че са налице основанията по чл. 146, т. 2 и т. 3 АПК за отмяна на оспорената заповед.

Съобразно изхода на спора в полза на жалбоподателката следва да се присъдят разноски в размер на 10 лева за платена държавна такса за настоящото производство. Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административният съд – С. град, Трето отделение, 44 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ заповед № ЗСПД/Д–С–СК/4512/05.07.2024 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане“ – С..

ОСЪЖДА Агенция за социално подпомагане, [населено място] да заплати на Г. Г. Л., ЕГН – [ЕГН], сумата от 10 /десет/ лева разноски по делото.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: